

Na temelju članka IV. 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na sjednici Doma naroda, održanoj 29. lipnja 2005. godine, i na sjednici Zastupničkog doma, održanoj 29. lipnja 2005. godine, usvojila je

Z A K O N O KONKURENCIJI

(„Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09)

NESLUŽBENI PREČIŠĆENI TEKST

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet)

Ovim zakonom uređuju se pravila, mjere i postupci zaštite tržišne konkurencije, mjerodavnosti i način rada Konkurencijskog vijeća na zaštiti i promociji tržišne konkurencije u Bosni i Hercegovini.

Članak 2. (Primjena)

(1) Ovaj zakon primjenjuje se na sva pravne i fizičke osobe koje posredno ili neposredno bave proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga sudjeluju u prometu roba i usluga i koja mogu svojim djelovanjem sprječavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine ili značajnijem dijelu tržišta (u daljnjem tekstu: gospodarski subjekti), i to na:

- a) gospodarska društva, poduzeća i poduzetnike i njihove udruge bez obzira na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište;
- b) tijela državne uprave i lokalne samouprave, kada posredno ili neposredno sudjeluju ili utječu na tržište;
- c) ostale fizičke i pravne osobe koje neposredno ili posredno, stalno, povremeno ili jednokratno sudjeluju na tržištu, bez obzira na pravni status, na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, kao što su udruge, športske organizacije, ustanove, zadruge, nositelji prava intelektualne svojine.

(2) Ovaj zakon primjenjuje se i na gospodarske subjekte koji imaju kontrolu nad drugim gospodarskim subjektom, te na gospodarske subjekte pod njihovom kontrolom. Gospodarskim subjektom pod kontrolom drugog gospodarskog subjekta smatra se gospodarski subjekt u kojem drugi gospodarski subjekt neposredno ili posredno:

- a) ima više od polovine udjela ili dionica, ili
- b) može ostvarivati više od polovine glasačkih prava, ili
- c) ima pravo na postavljanje više od polovine članova uprave, nadzornih odbora, odnosno odgovarajućeg tijela za upravljanje, te vođenje poslova, ili
- d) na drugi način ima pravo na upravljanje poslovanjem gospodarskog subjekta.

(3) Ovaj zakon primjenjuje se i na gospodarske subjekte sa sjedištem i prebivalištem u inozemstvu, ako njihovo djelovanje proizvodi značajan učinak na tržište Bosne i Hercegovine ili na značajnijem dijelu tržišta

Članak 3. (Mjerodavno tržište)

(1) Mjerodavno tržište, u smislu ovog zakona, određuje se kao tržište određenih proizvoda i/ili usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti gospodarskih subjekata na određenom zemljopisnom području.

(2) Mjerodavno tržište proizvoda i/ili obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uvjetima, imajući u vidu osobito njihove bitne značajke, kvalitetu, uobičajnu namjenu, način uporabe, uvjete prodaje i cijene.

(3) Mjerodavno zemljopisno tržište obuhvata cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavnog proizvoda i/ili usluga pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

(4) U određenim slučajevima mjerodavno zemljopisno tržište može biti utvrđeno na međunarodnoj razini.

(5) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom će propisati bliže kriterije i način utvrđivanja mjerodavnog tržišta.

II. ZABRANJENA KONKURENCIJSKA DJELOVANJA

Članak 4. (Sporazumi)

(1) Zabranjeni su sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata (u daljnjem tekstu: sporazumi) koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na:

- a) izravno ili neizravno utvrđivanje kupovnih i prodajnih cijena ili bilo kojih drugih trgovinskih uvjeta;
- b) ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvitka ili ulaganja;
- c) podjelu tržišta ili izvora opskrbe;
- d) primjenu različitih uvjeta za istovjetne transakcije s drugim gospodarskim subjektima, dovodeći iste u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju;
- e) zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uvjetuje da prihvati dodatne obveze koje po svojoj naravi ili običajima u trgovini nisu u svezi s predmetom sporazuma.

(2) Sporazumi zabranjeni sukladno sa stavkom (1) ovog članka su ništavni.

(3) Sporazumi iz stavka (1) ovog članka nisu zabranjeni ako doprinose unaprjeđenju proizvodnje ili distribucije robe i/ili usluga unutar Bosne i Hercegovine, ili promociji tehničkog i ekonomskog razvitka, pri čemu potrošačima omogućavaju pravedan udjel koristi koja iz njih proizilazi, a koji:

- a) nameću samo ograničenja neophodna za postizanje ciljeva i
- b) ne omogućavaju isključivanje konkurencije u bitnom dijelu predmetnih proizvoda ili usluga.

Članak 5. (Pojedinačna izuzeća)

(1) Konkurencijsko vijeće, na zahtjev jedne ili više stranaka u sporazumu može donijeti rješenje o pojedinačnom izuzeću od zabrane sporazuma iz članka 4. stavka (1) ovog Zakona, ako sporazum ispunjava uvjete iz članka 4. stavka (3) ovog Zakona.

(2) Ako Konkurencijsko vijeće u roku iz čl. 41 stavka (1) točka b) ovog Zakona nije donijelo rješenje, smatra se da je predmetni sporazum izuzet od zabrane propisane u članku 4. stavka (1) ovog Zakona.

(3) Konkurencijsko vijeće može, po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke, već izuzeti sporazum iz stavka (1) ovog članka ponovo preispitati, ukoliko utvrdi:

- a) da je rješenje doneseno na temelju nepotpunih i netočnih podataka i informacija;
- b) da su materijalni uvjeti i činjenice na mjerodavnom tržištu značajno promijenjeni;
- c) da jedna od stranaka u sporazumu djeluje oprečno obvezama utvrđenim od strane Konkurencijskog vijeća.

(4) Ukoliko Konkurencijsko vijeće utvrdi da je došlo do kršenja u smislu stavka (3) ovog članka, može poništiti, ukinuti ili izmijeniti rješenje.

Članak 6. (Sadržaj i trajanje pojedinačnog izuzeća)

(1) Pojedinačno izuzeće može sadržavati uvjete i zabrane.

(2) Pojedinačno izuzeće ima ograničen rok važenja, s tim da ono ne može trajati duže od pet godina.

(3) Rok iz stavka (2) ovog članka može se na zahtjev stranaka ponovo produžiti za najviše pet godina, ako se dokaže da sporazum i dalje udovoljava uvjete iz članka 4. stavka (3) ovog Zakona.

(4) Zahtjev za produženje roka važenja pojedinačnog izuzeća, stranke podnose Konkurencijskom vijeću najkasnije četiri mjeseca prije isteka roka važenja.

(5) Pojedinačno izuzeće važi od dana zaključenja sporazuma, a kada sadrži uvjete i zabrane važi od dana donošenja, odnosno najkasnije od dana ispunjenja uvjeta.

Članak 7. **(Skupna izuzeća)**

(1) Konkurencijsko vijeće usvojit će sljedeća grupna izuzeća za sprovođenje odredbi članka 4. stavka (3) ovog Zakona, i to:

- a) horizontalne sporazume, a posebno o istraživanju, razvitku i specijalizaciji;
- b) vertikalne sporazume, a posebno sporazume o isključivoj distribuciji, selektivnoj distribuciji, isključivoj kupovini i franšizi;
- c) sporazume o prijenosu tehnologije, licenci i *know how*;
- d) sporazume o distribuciji i servisiranju motornih vozila;
- e) sporazume o osiguranju.

(2) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktima će bliže definirati skupne sporazume iz stavka (1) ovog članka, a posebno:

- a) ograničenja ili ugovorne odredbe koje mogu biti sadržane u sporazumu;
- b) ugovorne odredbe koje moraju biti sadržane u sporazumu;
- c) njihovo trajanje i ostale uvjete koji moraju biti ispunjeni.

(3) Sporazumi koji ispunjavaju uvjete iz članka 4. stavka (3) ovog Zakona ne moraju se podnositi na ocjenu Konkurencijskom vijeću radi pojedinačnog izuzeća iz članka 5. ovog Zakona.

(4) Konkurencijsko vijeće, po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke, može pokrenuti postupak za ocjenu pojedinog sporazuma iz stavka (3) ovog članka ako njegovi učinci ne ispunjavaju uvjete iz članka 4. stavka (3) ovog Zakona.

Članak 8. **(Sporazumi male vrijednosti)**

(1) Odredbe članka 4. stavka (1) ovog Zakona ne primjenjuju se na sporazume male vrijednosti.

(2) Sporazumom male vrijednosti smatra se sporazum ako je zajedničko tržišno sudjelovanje sudionika sporazuma i gospodarskih subjekata pod njihovom kontrolom na mjerodavnom tržištu neznatno, izuzev teških ograničenja.

(3) Sporazumi male vrijednosti u smislu ovog zakona su:

- a) ako ukupni tržišni udjel sudionika sporazuma na mjerodavnom tržištu ne premašuje 10% u slučaju kada je sporazum zaključen između gospodarskih subjekata koji su stvarni ili potencijalni konkurenti, odnosno kada djeluju na istoj razini proizvodnje ili trgovine;
- b) ako tržišni udjel svake od strana namjerodavnom tržištu ne premašuje 15% u slučaju kada je gospodarski sporazum zaključen između gospodarskih subjekata koji nisu stvarni ili potencijalni konkurenti, odnosno kada djeluju na različitim razinama proizvodnje ili trgovine;
- c) sporazumi u kojima je teško odrediti da li se radi o sporazumu između konkurentnih ili gospodarskih subjekata koji nisu konkurentni, kod kojih će se primijeniti prag do 10% udjela na mjerodavnom tržištu.

(4) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom će bliže definirati uvjete i kriterije koje sporazumi male vrijednosti moraju ispunjavati, kao i teška ograničenja.

Članak 9. (Vladajući položaj)

(1) Gospodarski subjekt ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udjel tog gospodarskog subjekta namjerodavnom tržištu, udjele koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih gospodarskih subjekata na tržište.

(2) Pretpostavlja se da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na tržištu roba ili usluga ako na mjerodavnom tržištu ima udjel veći od 40%.

(3) Pretpostavlja se da više gospodarskih subjekata ima vladajući položaj na tržištu roba i/ili usluga ako na mjerodavnom tržištu dva ili tri gospodarska subjekta imaju zajedno tržišno sudioništvo veće od 60%.

(4) Pretpostavlja se da više gospodarskih subjekata ima vladajući položaj na tržištu roba i/ili usluga ako na mjerodavnom tržištu četiri ili pet gospodarskih subjekata imaju zajedno tržišno sudioništvo veće od 80%.

(5) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom će bliže definirati kategoriju vladajućeg položaja.

Članak 10. (Zloupotreba vladajućeg položaja)

(1) Zabranjena je svaka zloupotreba vladajućeg položaja jednog ili više gospodarskih subjekata na mjerodavnom tržištu.

(2) Zloupotreba vladajućeg položaja posebno se odnosi na:

- a) izravno ili neizravno nametanje nelojalnih kupovnih i prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uvjeta kojima se ograničava konkurencija;
- b) ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvitka na štetu potrošača;
- c) primjenu različitih uvjeta za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurencijski položaj;
- d) zaključivanje sporazuma kojima se uvjetuje da druga stranka prihvati dodatne obveze koje po svojoj naravi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma.

Članak 11. (Rješenje o zlouporabi vladajućeg položaja)

(1) Konkurencijsko vijeće, na osnovu čl. 9. i 10. ovog Zakona, donosi odgovarajuće rješenje kojim:

- a) utvrđuje vladajući položaj i postupanja gospodarskih subjekata kojim se zloupotrebljuje taj položaj i sprječava, ograničava ili narušava tržišna konkurencija, te trajanje takvog ponašanja;

- b) zabranjuje svako daljnje postupanje gospodarskog subjekta;
- c) određuje rokove i mjere za otklanjanje štetnih posljedica takvog postupanja;
- d) određuje gospodarskom subjektu da obavi i druge odgovarajuće mjere koje doprinose osiguravanju konkurencije između gospodarskih subjekata na mjerodavnom tržištu, te rokove za njihovo izvršavanje.

(2) Ako Konkurencijsko vijeće nije donijelo rješenje u roku iz članka 41. stavka (1) točka c) ovog Zakona, smatra se da se zaključenim sporazumom odnosno postupanjem gospodarskog subjekta ne zlouporabljuje vladajući položaj.

(3) Ukoliko nije doneseno rješenje iz stavka (2) ovog članka, na poseban zahtjev gospodarskog subjekta, Konkurencijsko vijeće donosi rješenje, sukladno procedurom ovog Zakona, da zaključenim sporazumom, odnosno postupanjem gospodarski subjekt ne zlouporabljuje vladajući položaj.

Članak 12. **(Koncentracija)**

(1) Koncentracijom, u smislu ovog zakona, smatra se:

- a) spajanje ili pripajanje neovisnih gospodarskih subjekata ili dijelova gospodarskih subjekata;
- b) stjecanje kontrole ili prevladavajućeg utjecaja jednog, odnosno više gospodarskih subjekata nad drugim, odnosno nad više drugih gospodarskih subjekata ili dijelom drugog gospodarskog subjekta, odnosno dijelovima drugih gospodarskih subjekata, i to:
 - 1) stjecanjem kupovinom većine dionica ili udjela osnovnog kapitala; ili
 - 2) stjecanjem većine prava glasa; ili
 - 3) na drugi način, sukladno odredbama zakona koji reguliraju osnutak gospodarskih subjekata i njihovo upravljanje;
- c) zajedničko ulaganje na dugoročnoj osnovi, dva ili više neovisnih gospodarskih subjekata, koji djeluju kao neovisni gospodarski subjekt.

(2) Stjecanje kontrole u smislu stavka (1) ovog članka ostvaruje se putem prava, zaključivanjem sporazuma ili drugim sredstvima kojima jedan ili više gospodarskih subjekata, bilo posebno, bilo zajednički, uzimajući u obzir sve pravne i činjenične okolnosti, stječu mogućnost ostvarivanja preovladavajućeg utjecaja nad jednim ili više gospodarskih subjekata.

(3) Koncentracijom, u smislu stavka (1) ovog članka, ne smatra se:

- a) kada bankarske i druge finansijske institucije ili osiguravajuća društva, u svojem redovitom poslovanju, privremeno steknu dionice ili udjele s namjerom njihove dalje prodaje i stave iste na prodaju najkasnije u roku do 12 mjeseci, i ako u navedenom roku vlasništvo na te udjele nije uporabljeno na način da to utječe na konkurentno ponašanje tog gospodarskog subjekta, odnosno da ne poduzima mjere kojima se narušava, ograničava ili sprječava tržišna konkurencija. Konkurencijsko vijeće može produžiti rok na zahtjev stranke ako gospodarski subjekt dokaže da transakciju nije moguće provesti u utvrđenom roku;
- b) kad dođe do stjecanja kontrole nad gospodarskim subjektom od osoba koje obavljaju funkciju stečajnog ili likvidacijskog upravitelja u smislu zakona o stečaju i likvidaciji;
- c) kad zajedničko ulaganje za cilj ima koordinaciju tržišnih aktivnosti između dva ili više gospodarskih subjekata koji zadržavaju svoju neovisnost, pri čemu će ovakvo zajedničko ulaganje biti ocjenjivano u skladu s člankom (4) ovog Zakona.

Članak 13.
(Zabranjene koncentracije)

Zabranjene su koncentracije gospodarskih subjekata koje kao rezultat imaju značajno narušavanje učinkovite tržišne konkurencije, na cijelom tržištu Bosne i Hercegovine ili na njenom značajnijem dijelu, a osobito kojima se stvara novi ili jača postojeći vladajući položaj.

Članak 14.
(Ukupni prihod za kontrolu koncentracije)

(1) Namjeravanu koncentraciju gospodarskih subjekata, iz članka 12. stavka (1) ovog Zakona, sudionici koncentracije su obvezni prijaviti, i to kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) da ukupni godišnji prihod svih sudionika koncentracije ostvaren prodajom roba i /ili usluga na svjetskom tržištu iznosi 100.000.000 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji; i
- b) da ukupni godišnji prihod svakog od najmanje dva gospodarska subjekta sudionika koncentracije ostvaren prodajom roba i /ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji, ili ako je njihovo zajedničko sudioništvo na mjerodavnom tržištu veće od 40%.

(2) U ukupni godišnji prihod iz stavka (1) ovog članka neće se računati prihod koji ti gospodarski subjekti ostvare međusobnom razmjenom.

(3) U slučaju kad se koncentracija iz članka 12. stavka (1) ovog Zakona odnosi na spajanje ili pripajanje dijela ili dijelova jednog ili više gospodarskih subjekata, bez obzira da li ti dijelovi imaju status pravne osobe, pri izračunavanju prihoda iz stavka (1) ovog članka obračunavat će se samo prihod onih dijelova gospodarskog subjekta koji su predmet kontrole koncentracije.

(4) Dvije ili više koncentracija iz stavka (3) ovog članka provedene u vremenskom periodu kraćem od dvije godine smatrat će se jednom koncentracijom (više sukcesivnih stjecanja dijelova gospodarskog subjekta), izvršenom na dan posljednje od ovih koncentracija.

Članak 15.
(Ukupan prihod u bankama, drugim finansijskim institucijama i osiguravajućim društvima)

U svrhu kontrole koncentracije u bankama, drugim finansijskim institucijama i osiguravajućim društvima, umjesto godišnjeg ukupnog prihoda uzima se sljedeće:

- a) za pravne osobe koje se bave pružanjem finansijskih usluga, nakon odbijanja izravnih poreza koji se odnose na njih, uzima se zbir sljedećih prihoda:
 - 1) prihod od kamata i slični prihodi;
 - 2) prihod od vrijednosnih papira:
 - 2. 1. prihod od dionica i drugih vrijednosnih papira koje imaju promjenljivu dobit,
 - 2. 2. prihod od udjela u gospodarskim subjektima,
 - 2. 3. prihod od dionica u povezanim gospodarskim subjektima;
 - 3) potraživanje provizije;

- 4) netoprofit od finansijskih operacija; i
 - 5) drugi prihodi iz poslovanja.
- b) za osiguravajuća društva i društva koja se bave poslovima reosiguranja vrijednost bruto premija koja uključuje uplaćene i potraživane iznose koji se odnose na ugovore o osiguranju koji su zaključeni od ili u ime osiguravajućih društava, uključujući također i premije reosiguranja, nakon odbijanja poreza i parafiskalnih pristojbi koje se naplaćuju na temelju iznosa individualnih premija ili u odnosu na ukupan iznos premija.

Članak 16. **(Prijava namjere koncentracije)**

(1) Gospodarski subjekti, sudionici koncentracije obvezni su podnijeti prijavu koncentracije u smislu čl. 12. i 14. ovog Zakona, u roku od 15 dana od dana zaključenja sporazuma, objavljivanja javne ponude dionica ili stjecanja kontrole, ovisno od toga šta nastupi ranije.

(2) Prijava koncentracije može se podnijeti i kada sudionici koncentracije dokažu svoju namjeru za koncentracijom zaključenim načelnim sporazumom, memorandumom o razumijevanju, pismom namjere potpisanim od svih sudionika koncentracije ili javnim objavljivanjem namjere ponudu kupovine.

(3) U slučaju kada kontrolu nad cijelim ili dijelovima jednog ili više gospodarskih subjekata stječe drugi gospodarski subjekt, prijavu podnosi gospodarski subjekt koji stječe kontrolu, a u svim ostalim slučajevima gospodarski subjekti podnose zajedničku prijavu.

(4) Konkurencijsko vijeće dužno je objaviti podatke iz prijave koncentracije u dnevnim novinama, a naročito:

- a) nazive gospodarskih subjekata sudionika u koncentraciji;
- b) oblik koncentracije; i
- c) gospodarski sektor u okviru kojeg se koncentracija vrši.

Članak 17. **(Procjena namjeravane koncentracije)**

Konkurencijsko vijeće prilikom procjene namjeravane koncentracije analizira učinke koji za posljedicu imaju značajno narušavanje tržišne konkurencije, odnosno da li se takvom koncentracijom stvara ili jača vladajući položaj, a naročito:

- a) strukturu mjerodavnog tržišta;
- b) učinke koncentracije na ostale stvarne i potencijalne konkurente;
- c) položaj sudionika u konkurenciji, njihove tržišne udjele, ekonomsku i finansijsku snagu;
- d) mogućnost i izbor dobavljača i korisnika;
- e) ekonomske, pravne i druge prepreke ulaska na tržište;
- f) razinu unutarnje i međunarodne konkurentnosti sudionika u koncentraciji;
- g) trendovi ponude i potražnje mjerodavnih roba i/ili usluga;
- h) trendove tehničkog i ekonomskog razvitka;
- i) interese potrošača.

Članak 18.
(Rješenje o koncentraciji)

(1) Ako Konkurencijsko vijeće utvrdi da bi provedba koncentracije iz čl. 12. i 14. ovog Zakona mogla imati za posljedicu negativne učinke koji mogu značajno narušavati konkurenciju na mjerodavnom tržištu, donijet će zaključak o pokretanju postupka.

(2) Konkurencijsko vijeće nakon završetka postupka, u rokovima iz članka 41. ovog Zakona, donijet će rješenje kojim se:

- a) koncentracija ocjenjuje dopuštenom;
- b) koncentracija ocjenjuje nedopuštenom;
- c) koncentracija ocjenjuje uvjetno dopuštenom.

(3) Konkurencijsko vijeće će u rješenju, iz stavka (2) točka c) ovog članka, kojim se ocjenjuje koncentracija uvjetno dopuštenom, odrediti mjere, uvjete i rokove njihovog ispunjavanja.

(4) Sudionici koncentracije iz stavka (2) točka c) ovog članka, u pravilu, mogu nastaviti provedbe koncentracije tek nakon ispunjavanja mjera i uvjeta i rokova iz stavka (3) ovog članka, osim ako Konkurencijsko vijeće iz naročito opravdanih zahtjeva ne utvrdi drugačije.

(5) Konkurencijsko vijeće na temelju informacija i dokumentacije dostavljene uz prijavu koncentracije, stupnja vjerovatnoće povrede pravila konkurencije takvom koncentracijom i procjene da namjeravana koncentracija nema za posljedicu negativne učinke može donijeti rješenje u roku do 30 dana.

(6) U slučaju kada Konkurencijsko vijeće u roku od 30 dana, sukladno sa stavkom (5) ovog članka, od dana izdavanja potvrde o prijemu kompletne i uredne prijave iz članka 30. ovog Zakona ne donese zaključak o pokretanju postupka ocjene koncentracije, smatrat će se da je koncentracija dopuštena.

(7) Ako Konkurencijsko vijeće u rokovima iz članka 41. ovog Zakona ne donese rješenje o koncentraciji, smatra se da je koncentracija dopuštena.

(8) Konkurencijsko vijeće, po službenoj dužnosti i na zahtjev stranke, može izmijeniti rješenje iz stavka (2) ovog članka kada stranke ne mogu ispuniti neke od uvjeta ili krše neku od mjera određenu rješenjem Konkurencijskog vijeća, zbog okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti i izbjeći i koje ne ovisw od volje stranaka.

(9) Koncentracije se neće moći provesti prije donošenja rješenja kojim se potvrđuje usklađenost predmetne koncentracije iz čl. 12. i 14. ovog Zakona.

(10) Odredba stavka (9) ovog članka ne sprječava provođenje javne ponude dionica koja je prijavljena mjerodavnim organima sukladno s važećom legislativom, kao i aktivnosti stjecanja kontrole nad gospodarskim subjektima regulirane drugim propisima.

Članak 19.
(Mjere nakon provedbe nedopuštene koncentracije)

(1) Konkurencijsko vijeće će po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke posebnim rješenjem odrediti neophodne mjere za osiguranje slobodne tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, te odrediti rokove za njihovo izvršenje u slučajevima:

- a) kada je koncentracija provedena protivno rješenju Konkurencijskog vijeća kojim se ista ocjenjuje nedopuštenom u smislu članka 18. stavka (2) točka b) ovog Zakona;
- b) kada je koncentracija provedena bez podnošenja prijave o namjeri koncentracije, a dovela je do značajnog narušavanja tržišne konkurencije, u smislu članka 13. ovog Zakona;

(2) Rješenjem iz stavka (1) ovog članka Konkurencijsko vijeće naročito može:

- a) naložiti da se stečene dionice ili poslovni udjeli otuđe (prenesu);
- b) zabraniti ili ograničiti ostvarivanje prava glasa vezanog uz dionice ili udjele u gospodarskim subjektima sudionicima koncentracije i prestanak kontrole zajedničkog ulaganja ili drugih oblika iz članka 12. ovog Zakona koji su doveli do nedopuštene koncentracije.

III. TIJELO ZA PROVEDBU

Članak 20.
(Konkurencijsko vijeće)

(1) Tijelo za provedbu zaštite tržišne konkurencije u smislu ovog Zakona je Konkurencijsko vijeće.

(2) U sastavu Konkurencijskog vijeća djeluju uredi za konkurenciju u Federaciji Bosne i Hercegovine i Republici Srpskoj, kao organizacijske jedinice izvan sjedišta Konkurencijskog vijeća.

Članak 21.
(Status Konkurencijskog vijeća)

(1) Konkurencijsko vijeće je samostalno tijelo koje će osigurati dosljednu primjenu ovog Zakona na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i ima isključivu mjerodavnost u odlučivanju o postojanju zabranjenog konkurentskog djelovanja na tržištu.

(2) Konkurencijsko vijeće ima status pravne osobe, sa sjedištem u Sarajevu.

(3) Sredstva za obavljanje mjerodavnosti i poslova Konkurencijskog vijeća osiguravaju se iz proračuna institucija Bosne i Hercegovine.

Članak 22.
(Sastav Konkurencijskog vijeća)

(1) Konkurencijsko vijeće čini šest članova, koji se imenuju na mandat od šest godina, s mogućnošću još jednog ponovnog izbora. Mandat člana Konkurencijskog vijeća ne može prestati prije isteka propisanog roka, osim u slučajevima predviđenim članom 23. ovog Zakona.

(2) Članovi Konkurencijskog vijeća biraju se iz reda priznatih stručnjaka u odgovarajućoj oblasti, imaju status jednak upravnim sudijama koji je nespojiv s obavljanjem bilo koje izravne ili neizravne, stalne ili povremene funkcije, s izuzetkom akademskih djelatnosti i rada u stručnim i naučnim tijelima.

(3) Imenovanje članova Konkurencijskog vijeća provodi se na sljedeći način:

- a) tri člana Konkurencijskog vijeća imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, po jednog iz sva tri konstitutivna naroda;
- b) dva člana Konkurencijskog vijeća imenuje Vlada Federacije Bosne i Hercegovine;
- c) jednog člana Konkurencijskog vijeća imenuje Vlada Republike Srpske.

(4) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog Konkurencijskog vijeća, imenuje svake godine imenuje predsjednika iz reda članova Konkurencijskog vijeća na period od jedne godine, bez prava na ponovni izbor tijekom mandata člana Konkurencijskog vijeća.

Članak 23. **(Prijevremeni prestanak mandata)**

(1) Mandat člana Konkurencijskog vijeća može prijevremeno prestati samo u sljedećim slučajevima:

- a) smrti;
- b) ostavke;
- c) opoziva, na prijedlog Konkurencijskog vijeća iz sljedećih razloga:
 - 1) vršenja nespojive funkcije propisane u članku 22. stavka (2) ovog Zakona;
 - 2) uzastopnog neopravdanog izostanka s tri sjednice Konkurencijskog vijeća;
 - 3) nesavjesnog, nemarnog i lošeg rada.

(2) U slučaju opoziva mandata člana Konkurencijskog vijeća iz stavka (1) točka c) ovog člana, Konkurencijsko vijeće odlučuje bez glasanja člana Konkurencijskog vijeća o čijem se opozivu odlučuje.

(3) U slučaju prijevremenog prestanka mandata člana Konkurencijskog vijeća, tijela navedena u članku 22. stavka (3) ovog Zakona imenuju novog člana Konkurencijskog vijeća za preostali dio trajanja mandata.

Članak 24. **(Način rada i odlučivanja Konkurencijskog vijeća)**

(1) Konkurencijsko vijeće može punovažno odlučivati ako je na sjednici nazočno najmanje pet članova Konkurencijskog vijeća.

(2) Odluke Konkurencijskog vijeća donose se većinom glasova nazočnih članova, s tim da za svaku odluku mora glasati najmanje po jedan član iz reda konstitutivnih naroda. Član Konkurencijskog vijeća ne može biti suzdržan od glasovanja.

(3) Predsjednik Konkurencijskog vijeća ovlašten je da:

- a) rukovodi radom Konkurencijskog vijeća;
- b) zastupa i predstavlja Konkurencijsko vijeće;
- c) saziva i predsjedava sjednicama Konkurencijskog vijeća koje se održavaju najmanje jednom mjesečno;

- d) sastavlja dnevni red za svaku sjednicu, koji može biti dopunjen na sjednici na zahtjev najmanje dva nazočna člana Konkurencijskog vijeća;
- e) potpisuje sve odluke i druge akte Konkurencijskog vijeća.

(4) Konkurencijsko vijeće donosi Poslovnik o radu, kojim će definirati način rada, odlučivanja, kao i druga pitanja vezana za rad..

Članak 25. **(Mjerodavnosti Konkurencijskog vijeća)**

(1) Konkurencijsko vijeće u vršenju svojih poslova, sukladno ovom zakonu i drugim propisima koji reguliraju konkurencijsku politiku u Bosni i Hercegovini mjerodavno je da:

- a) donosi podzakonske akte na temelju odredbi ovog Zakona i druge podzakonske akte potrebne za njegovu provedbu;
- b) propisuje definicije i obračunske metode za određene djelatnosti, i to bankarstvo, osiguranje i slično;
- c) propisuje i daje tumačenje općih i posebnih definicija konkurencijskih pojmova, kao i obračunske metode za ključne konkurencijske pojmove;
- d) odlučuje o zahtjevima za provedbu postupka i vodi postupak;
- e) donosi upravne akte kojima se okončava postupak pred Konkurencijskim vijećem;
- f) daje mišljenja i preporuke o bilo kom aspektu konkurencije, po službenoj dužnosti ili na zahtjev državnog tijela, gospodarskog subjekta ili udruge;
- g) donosi interne akte o unutarnjoj organizaciji Konkurencijskog vijeća, osim Pravilnika o unutarnjem ustroju i sistematizaciji, koji se donosi uz suglasnost Vijeća ministara Bosne i Hercegovine;
- h) daje inicijativu za izmjene i dopune Zakona o konkurenciji;
- i) predlaže Vijeću ministara Bosne i Hercegovine odluku o visinu iznosa administrativnih pristojbi vezano za procesne radnje pred Konkurencijskim vijećem.

(2) Konkurencijsko vijeće na nacрте i prijedloge zakona i drugih propisa iz oblasti koje imaju utjecaja na tržišnu konkurenciju, koje su obvezni dostaviti predlagači, daje mišljenje o njihovoj suglasnosti s ovim zakonom.

(3) Konkurencijsko vijeće u provedbi ovog Zakona i drugih propisa iz oblasti konkurencije može osnovati stručna i savjetodavna tijela, koja mu pomažu u donošenju odluka.

(4) Konkurencijsko vijeće surađuje s međunarodnim i nacionalnim organizacijama i institucijama iz oblasti konkurencije, na temelju čega može davati i tražiti podatke i informacije vezane za činjenična ili pravna pitanja, uključujući i povjerljive podatke. Prilikom razmjene povjerljivih podataka, legitimni poslovni interesi zainteresiranih gospodarskih subjekata moraju se zaštititi sukladno propisima.

(5) Konkurencijsko vijeće podnosi na usvajanje Vijeću ministara Bosne i Hercegovine izvještaj o radu kao i godišnji izvještaj. Usvojen godišnji izvještaj o radu Konkurencijsko vijeće objavljuje u javnosti.

IV. POSTUPAK DONOŠENJA ODLUKA

Članak 26. (Pravila postupka)

U postupcima pred Konkurencijskim vijećem, ukoliko drugačije nije propisano ovim zakonom, primjenjuje se Zakon o upravnom postupku bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 29/02).

Članak 27. (Pokretanje postupka)

(1) Konkurencijsko vijeće pokreće postupak, u smislu ovog Zakona, po službenoj dužnosti ili na temelju zahtjeva stranke.

(2) Konkurencijsko vijeće pokrenut će postupak po službenoj dužnosti ako postoji osnovana sumnja da se značajno sprječava, ograničava i narušava tržišna konkurencija.

(3) Zahtjev za pokretanje postupka pred Konkurencijskim vijećem, sukladno odredbama ovog Zakona, može podnijeti:

- a) svaka pravna ili fizička osoba koje za to ima pravni ili ekonomski interes;
- b) gospodarske komore, udruge poslodavaca i poduzetnika;
- c) udruge potrošača;
- d) tijela izvršne vlasti u Bosni i Hercegovini.

Članak 28. (Zahtjev za pokretanje postupka)

(1) Zahtjev za pokretanje postupka pred Konkurencijskim vijećem mora sadržavati:

- a) naziv sjedišta pravne osobe, odnosno ime i prezime i prebivalište ovlaštene fizičke osobe podnositelja zahtjeva;
- b) podatke iz kojih se može odrediti protiv koga se podnosi zahtjev;
- c) opis činjeničnog stanja, prakse ili okolnosti koje su razlogom za podnošenje zahtjeva.

(2) Uz zahtjev za pokretanje postupka, podnositelj zahtjeva može priložiti, naročito:

- a) isprave i druge dokaze kojima raspolaže te kojima se potvrđuju navodi iz stavka (1) točka c) ovog članka;
- b) procjenu mjerodavnog tržišta;
- c) procjenu tržišnog udjela podnositela zahtjeva te tržišnih udjela konkurenata na tržištu;
- d) izvod iz sudskog registra, dozvolu za rad ili druge odgovarajuće isprave o registraciji podnositelja zahtjeva;
- e) godišnje izvješće, finansijska izvješća ili druga računovodstvena dokumenta podnositelja zahtjeva za finansijsku godinu koja prethodi podnošenju zahtjeva.

(3) Dan primitka zahtjeva smatra se dan kada je Konkurencijsko vijeće primilo kompletne i uredne podatke iz stavka (1) ovog članka. Konkurencijsko vijeće izvijestit će u pisanom obliku podnositelja zahtjeva dostavljanjem potvrde o prijemu kompletnog i urednog zahtjeva.

Članak 29.
(Zahtjev za pojedinačnim izuzećem sporazuma)

(1) Uz zahtjev za pojedinačno izuzeće sporazuma prilaže se:

- a) izvornik ili ovjereni prijepis, odnosno ovjereni prijevod sporazuma, ako službeni tekst sporazuma nije na službenim jezicima koji su u uporabi u Bosni i Hercegovini;
- b) izvod iz sudskog upisnika, dozvola za rad, ili druge odgovarajuće isprave o registraciji podnositelja zahtjeva;
- c) godišnje izvješće ili finansijsko izvješće te druge računovodstvene isprave za finansijsku godinu koja prethodi sklapanju sporazuma (svi sudionici sporazuma);
- d) druge podatke za koje Konkurencijsko vijeće utvrdi da su neophodni.

(2) Uz zahtjev za pojedinačno izuzeće sporazuma može se priložiti:

- a) procjena mjerodavnog tržišta;
- b) procjena tržišnih udjela sudionika sporazuma te njihovih konkurenata na tržištu.

(3) Konkurencijsko vijeće obavijestit će u pisanom obliku podnositelja zahtjeva, dostavljanjem potvrde, o primitku kompletnog i urednog zahtjeva.

Članak 30.
(Dokumentacija uz prijavu namjere koncentracije)

(1) Uz prijavu namjere koncentracije prilaže se:

- a) izvornik pravnog temelja koncentracije ili ovjereni prijepis, odnosno i ovjereni prijevod, ako službeni tekst izvornika pravnog temelja koncentracije nije na službenim jezicima koji su u upotrabi u Bosni i Hercegovini;
- b) godišnja finansijska izvješća za sudionike koncentracije za finansijsku godinu koja prethodi koncentraciji;
- c) ostale podatke uređene podzakonskim aktima uz ovaj Zakon.

(2) Podnositelj prijave koncentracije dužan je navesti u prijavi da li namjerava podnijeti zahtjev za ocjenu koncentracije nekom drugom tijelu ovlaštenom za ocjenu koncentracije izvan teritorije Bosne i Hercegovine ili je već takav zahtjev podnio, te dostaviti odluku tog tijela ukoliko je već ista donesena.

(3) Konkurencijsko vijeće obavijestit će u pisanom obliku podnositelja prijave dostavljanjem potvrde o primitku kompletne i uredne prijave.

Članak 31.
(Dopuna zahtjeva i odustajanje od zahtjeva)

(1) Ako podnositelj zahtjeva za pokretanje postupka pred Konkurencijskim vijećem pri podnošenju zahtjeva ne dostavi podatke u smislu ovog Zakona, Konkurencijsko vijeće tražit će dopunu podataka od podnositelja zahtjeva.

(2) Ako podnositelj zahtjeva u roku od osam dana ne postupi po traženju Konkurencijskog vijeća iz stavka (1) ovog članka, smatra se da je odustao od zahtjeva. U posebnim slučajevima, Konkurencijsko vijeće na zahtjev stranke može produžiti rok za dodatnih 15 dana, ako postoje opravdani razlozi za to.

Članak 32. **(Zaključak o pokretanju postupka)**

(1) Konkurencijsko vijeće donosi zaključak o pokretanju postupka po službenoj dužnosti ili po primitku zahtjeva, u smislu odredbi ovog Zakona. Zaključak o pokretanju postupka naročito sadrži:

- a) oznaku predmeta na koji se zaključak odnosi;
- b) odredbe ovog Zakona na temelju kojih se pokreće postupak;
- c) zahtjev za dostavu relevantne dokumentacije.

(2) Konkurencijsko vijeće dužno je donijeti zaključak o pokretanju postupka u roku od 30 dana od dana primitka kompletnog i urednog zahtjeva.

(3) Protiv zaključka o pokretanju postupka nije dopuštena žalba.

Članak 33. **(Odgovor na zahtjev)**

(1) Konkurencijsko vijeće će po jedan primjerak zaključka o pokretanju postupka i zahtjeva za pokretanje postupka iz čl. 27. i 28. ovog Zakona dostaviti će na odgovor stranci protiv koje je postupak pokrenut, te osobama za koje je utvrđeno da imaju svojstvo stranke, osim podataka koji se smatraju poslovnom tajnom u smislu članka 38. ovog Zakona.

(2) Odgovor se daje u roku koji odredi Konkurencijsko vijeće u svakom pojedinačnom slučaju, a koji ne može biti kraći od 8 (osam) dana niti duži od 30 (trideset) dana.

(3) U ostavljenom roku stranka je dužna Konkurencijskom vijeću dostaviti traženi odgovor i druge informacije, te ostale priloge i dokumentaciju koja se odnosi na zahtjev.

(4) Iznimno od st. (2) i (3) ovog članka, stranka može iz opravdanih razloga tražiti produženje roka za dostavu odgovora. Konkurencijsko vijeće može odobriti produženje roka najduže za 30 (trideset) dana.

(5) Ako stranka ne postupi po zahtjevu i u rokovima koje joj odredi Konkurencijsko vijeće ili ako izjavi da nije u mogućnosti postupiti po zahtjevu, Konkurencijsko vijeće poduzet će neophodne radnje propisane Poglavljem V. ovog Zakona, a činjenice i okolnosti relevantne za postupak

utvrdit će po službenoj dužnosti na temelju vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije.

Članak 34. (Provedba postupka)

(1) Konkurencijsko vijeće, nakon donesenog zaključka o pokretanju postupka, imenuje odgovornog člana Konkurencijskog vijeća koji rukovodi postupkom i određuje službenu osobu zaduženu za vođenje postupka (u daljnjem tekstu: službena osoba).

(2) Službena osoba dužna je prigodom provedbe postupka slijediti upute odgovornog člana Konkurencijskog vijeća iz stavka (1) ovog članka i redovno dostavljati informacije i dokumente prikupljene tijekom provedbe postupka.

(3) Odgovorni član Konkurencijskog vijeća, službena osoba i druge osobe koja pružaju stručnu pomoć u vođenju postupka, obavljaju službene radnje na temelju ovlaštenja u pisanom obliku ili naloga Konkurencijskog vijeća. U nalogu se posebno navodi predmet i svrha vođenja postupka, kao i kazne predviđene u slučaju ometanja ili date nepotpune, netočne ili obmanjujuće informacije.

(4) Odgovorni član Konkurencijskog vijeća, službena osoba i druge osobe dužne su prije početka obavljanja službene radnje pokazati ovlaštenje ili nalog Konkurencijskog vijeća.

Članak 35. (Prikupljanje podataka)

(1) U provedbi postupka, stranke i druge pravne i fizičke osobe dužna su na zahtjev Konkurencijskog vijeća ili službene osobe:

- a) dostaviti sva potrebna obavještenja u obliku pisanih podnesaka ili usmenih izjava te dostaviti na uvid potrebne podatke i dokumentaciju bez obzira na kojem se mediju nalaze;
- b) omogućiti neposredan uvid u sve poslovne prostorije, svu nepokretnu i pokretnu imovinu, poslovne knjige, baze podataka i drugu dokumentaciju, i u tome ne može biti spriječen poslovnom, državnim ili tehničkom tajnom;
- c) dostaviti potrebne podatke i obavještenja drugim osobama koja mogu doprinijeti rješavanju i pojašnjenju određenih pitanja o sprječavanju, ograničavanju ili narušavanju tržišne konkurencije;
- d) omogućit će obavljanje drugih neophodnih radnji radi utvrđivanja svih relevantnih činjenica u postupku.

(2) Ako postoji osnovana sumnja da stranke ili druge osobe imaju u posjedu isprave ili druga sredstva značajna za utvrđivanje materijalne istine u postupku, od nadležnog suda zatražit će se izdavanje naloga u pisanom obliku za pretres stana, odnosno prostorije i drugih osoba te zapljena predmeta i dokumentacije stranaka ili drugih osoba.

(3) Zahtjev iz stavka (1) ovog članka mora sadržavati pravni temelj, predmet i svrhu zahtjeva, rok za njegovu provedbu te kazne za nepostupanje po ovom zahtjevu propisane ovim Zakonom.

Članak 36.
(Teret dokazivanja)

(1) U bilo kom zahtjevu za primjenu važećih odredbi o konkurenciji iz ovog Zakona teret dokazivanja je na stranci koja je podnijela zahtjev za pokretanje postupka.

(2) Gospodarski subjekt ili udruga gospodarskih subjekata koji imaju dobit ili su izuzeti prema članku 4. stavka (3) ili čl. 5. i 7. ovog Zakona snose teret dokazivanja.

Članak 37.
(Pravo uvida u spis)

(1) Stranke u postupku pred Konkurencijskim vijećem imaju pravo uvida u spis predmeta.

(2) Konkurencijsko vijeće na zahtjev stranke napraviti će presliku spisa ili pojedinih isprava dostavljenih od drugih stranaka

(3) Zahtjev za uvid u spis iz stava (1) ovog člana podnosi se u pisanoj formi Konkurencijskom vijeću. Konkurencijsko vijeće odredit će termin za uvid u spis u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva.

(4) Izuzetno od odredbi st. (1) i (2) ovog članka, ne mogu se razgledati, prepisivati niti preslikavati nacrti akata Konkurencijskog vijeća, službeni referati, zapisnici sjednica Konkurencijskog vijeća, interne upute i zabilješke o predmetu te druge isprave i dokumenti koji se smatraju poslovnom tajnom u smislu članka 38. ovog Zakona.

Članak 38.
(Poslovna tajna)

(1) Članovi Konkurencijskog vijeća, službene osobe i drugo osoblje dužni su čuvati poslovnu tajnu, bez obzira na način na koji su je doznali, a obveza čuvanja poslovne tajne traje i nakon prestanka rada u ovom tijelu.

(2) Pod poslovnom tajnom iz stavka (1) ovog članka naročito se podrazumijeva:

- a) sve ono što je kao poslovna tajna određeno zakonom ili drugim propisom;
- b) sve ono što je kao poslovna tajna određeno općim ili drugim aktom stranaka u postupku ili drugih osoba;
- c) sve ono što su stranke u postupku ili druge osobe posebno označili kao poslovnu tajnu.

(3) Iznimno od odredbi st. (1) i (2) ovog članka, neće se smatrati poslovnom tajnom podaci i dokumenti koji su na bilo koji način bili javno dostupni, odnosno koji se javno objavljuju na temelju posebnih propisa.

Članak 39.
(Usmena rasprava)

(1) Održavanje usmene rasprave obvezno je u svim predmetima kada se radi o strankama sa oprečnim interesima. Usmena rasprava je, u pravilu, javna.

(2) Iznimno od odredbi stavka (1) ovog članka, kada se nakon primitka očitovanja u pisanom obliku stranka protiv koje se vodi postupak utvrdi da među strankama nije sporno činjenično stanje i ne postoje druge smetnje za donošenje rješenja može se i bez zakazivanja usmene rasprave donijeti rješenje.

(3) Usmena rasprava održat će se u svakom predmetu kada se to smatra korisnim.

(4) Ako bilo koja od pozvanih stranaka, odnosno njihov punomoćnik, ne dođe na prvu usmenu raspravu, ona se, u pravilu, odgađa i zakazuje se nova.

(5) Ako bilo koja od pozvanih stranaka, odnosno njihov opunomoćenik, ne dođe na slijedeću usmenu raspravu, zakazanu na osnovu stavka (4) ovog članka, u pravilu, neće se zakazivati nova usmena rasprava, već se u postupku odlučuje na temelju vlastitih saznanja, dostupnih podataka i dokumentacije.

Članak 40.
(Privremena mjera)

(1) Konkurencijsko vijeće može donijeti rješenje o privremenoj mjeri, na temelju preliminarno utvrđene povrede, kada smatra da pojedine radnje sprječavaju, ograničavaju ili narušavaju tržišnu konkurenciju, u smislu ovog zakona, prijete nastanku izravnog štetnog utjecaja za pojedine gospodarske subjekte, odnosno pojedine grane gospodarstva ili za interese potrošača.

(2) U rješenju o privremenoj mjeri iz stavka 1. ovog članka, Konkurencijsko vijeće može naložiti obustavu postupanja, ispunjenje posebnih uvjeta ili druge mjere potrebne za uklanjanje štetnog sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije. Trajanje privremene mjere, u pravilu, ne može trajati duže od tri mjeseca, ali ju je moguće produžiti ukoliko je to potrebno i opravdano.

Članak 41.
(Trajanje postupka)

(1) Nakon donošenja zaključka o pokretanju postupka, Konkurencijsko vijeće dužno je donijeti konačno rješenje u roku:

- a) od šest mjeseci za utvrđivanje zabranjenih sporazuma iz članka 4. ovog Zakona;
- b) od tri mjeseca za utvrđivanje pojedinačnog izuzeća iz članka 5. ovog Zakona;
- c) od četiri mjeseca za utvrđivanje zloupotrebe vladajućeg položaja iz članka 11. ovog Zakona

d) od tri mjeseca za utvrđivanje ocjene koncentracije iz članka 18. ovog Zakona

(2) Ako u roku iz stavka (1) ovog članka, Konkurencijsko vijeće ne donese konačno rješenje, u slučajevima kada ocijeni da je za utvrđivanje činjeničnog stanja i ocjenu dokaza potrebno izvršiti dopunsko vještačenje ili analize, ili kada je riječ o osjetljivim gospodarskim granama ili tržištima, može produžiti rok za donošenje konačnog rješenja do tri mjeseca, o čemu je obvezno u pisanom obliku obavijestiti stranke u postupku.

Članak 42. **(Upravni akti Konkurencijskog vijeća)**

(1) U smislu članka 25. ovog Zakona, Konkurencijsko vijeće posebno donosi rješenja kojima se:

- a) ocjenjuje usklađenost sporazuma s odredbama ovog Zakona;
- b) utvrđuje izuzeće sporazuma na temelju članka 5. ovog Zakona;
- c) utvrđuje zloupotrabu vladajućeg položaja na osnovu čl. 10. i 11. ovog Zakona;
- d) ocjenjuje dopuštenost koncentracija na temelju članka 18. ovog Zakona;
- e) određuju privremene mjere na temelju članka 40. ovog Zakona;
- f) određuju posebne mjere za ponovnu uspostavu učinkovite tržišne konkurencije kod zabranjenih koncentracija na temelju članka 18. ovog Zakona;

(2) Osim rješenja iz stavka (1) ovog članka, Konkurencijsko vijeće donosi i druga rješenja, zaključke i druge akte na temelju odredbi ovog Zakona.

Članak 43. **(Konačna rješenja Konkurencijskog vijeća)**

(1) po završetku postupka odgovorni član Konkurencijskog vijeća dostavlja Konkurencijskom vijeću izvještaj o provedenom postupku s prijedlogom rješenja.

(2) Konkurencijsko vijeće na sjednici, donosi konačno rješenje da li postoji povreda ovog Zakona.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovog članka može sadržavati preporuke i/ili sankcije i ostale mjere za stranke u postupku.

(4) Konkurencijsko vijeće može, prije donošenja konačnog rješenja, u pisanom obliku obavijestiti stranke o sadržaju rješenja koje namjerava donijeti.

(5) Konkurencijsko vijeće, na zahtjev stranke ili po služenoj dužnosti, može ponovo preispitati rješenje u sljedećim slučajevima:

- a) gdje je bila stvarna promjena u činjenicama na kojima je bilo utemeljeno to rješenje, a od značajnog su utjecaja na tržišnu konkurenciju;
- b) gdje stranke u postupku djeluju u opreci s obvezama koje je utvrdilo Konkurencijsko vijeće;
- c) gdje je rješenje utemeljeno na nepotpunim, notačnim ili lažnim informacijama koje su dale stranke u postupku.

(6) Rješenje koje donosi Konkurencijsko vijeće nije od utjecaja na eventualnu krivičnu i/ili građansku odgovornost o kojoj odlučuju mjerodavni sudovi.

(7) Konkurencijsko vijeće, u svrhu ocjene datog slučaja, može se koristiti sudskom praksom Europskog suda pravde i odlukama Evropske komisije.

Članak 44.
(Objavljivanje odluka)

(1) Odluke Konkurencijskog vijeća dostavljaju se strankama u postupku i objavljuju u “Službenom glasniku BiH”, službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(2) U odlukama iz stavka (1) ovog članka objavit će se imena stranaka u postupku, glavna sadržina odluke, uključujući i kazne koje su određene. Konkurencijsko vijeće vodit će računa o legitimnim interesima gospodarskih subjekata u smislu zaštite njihovih poslovnih tajni.

Članak 45.
(Primjena odluka i drugih akata Konkurencijskog vijeća)

Odluke Konkurencijskog vijeća obvezujuće su na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i primjenjuju se danom objave.

Članak 46.
(Sudska zaštita)

(1) Odluka Konkurencijskog vijeća je konačna.

(2) Nezadovoljna stranka u postupku može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od primitka odluke, odnosno od dana objave odluke.

Članak 47.
(Prinudno izvršenje odluka Konkurencijskog vijeća)

(1) Ako stranke u postupku ne provode ili ne izvršavaju odluku, Konkurencijsko vijeće može zatražiti pravnu pomoć mjerodavnih tijela za njihovo prinudno izvršenje.

(2) U zahtjevu za pravnu pomoć Konkurencijsko vijeće mora tačno navesti vrstu tražene mjere za prinudno izvršenje.

(3) U primjeni prinudnih mjera mjerodavna tijela dužni su postupiti po zahtjevu Konkurencijskog vijeća, pridržavajući se mjera navedenih u zahtjevu.

V. KAZNE NE ODREDBE

Članak 48.
(Novčane kazne za teže povrede Zakona)

(1) Novčanom kaznom u iznosu najviše do 10 % vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda gospodarskog subjekta, iz prethodne godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona, kaznit će se gospodarski subjekt ili fizičku osobu, ako:

- a) sklopi zabranjeni sporazum ili na koji drugi način sudjeluje u sporazumu kojim je narušena, ograničena ili sprječena tržišna konkurencija u smislu članka 4. ovog Zakona;
- b) zlouporabi vladajući položaj na način propisan odredbama članka 10. ovog Zakona;
- c) sudjeluje u provedbi zabranjene koncentracije gospodarskih subjekata propisno odredbama članka 13. ovog Zakona;
- d) ne postupi po odlukama Konkurencijskog vijeća iz članka 42. ovog Zakona;
- e) provede koncentraciju bez prethodnog rješenja o koncentraciji u smislu članka 18. stavka (9) ovog Zakona.

(2) Konkurencijsko vijeće može izreći odgovornim osobama gospodarskog subjekta iz stavka (1) ovog članka novčane kazne u iznosu od 15.000 KM do 50.000 KM.

Članak 49.

(Novčane kazne za ostale povrede Zakona)

(1) Konkurencijsko vijeće može izreći gospodarskim subjektima novčane kazne koje ne prelaze 1% od ukupnog prihoda u prethodnoj godini poslovanja, ako:

- a) ne postupi po zahtjevu u smislu čl. 33. i 35. ovog Zakona dostavljajući netočne ili pogrešne informacije ili ne osiguraju potrebne informacije u okviru datog roka;
- b) ne podnesu prijavu namjere koncentracije u smislu članka 16. ovog Zakona;
- c) dostave netočne ili pogrešne informacije u postupku ocjene koncentracije u smislu čl. 16.,17. i 18. ovog Zakona;
- d) ne postupaju po rješenju ili zaključku Konkurencijskog vijeća u smislu članka 42. stavka (1) točka g) ovog Zakona ili po nalogu nadležnog suda.

(2) Konkurencijsko vijeće može izreći i odgovornim osobama gospodarskih subjekata iz stavka (1) ovog članka novčane kazne u iznosu od 5.000 KM do 15.000 KM.

Članak 50.

(Periodično plaćanje kazne)

(1) Konkurencijsko vijeće može odrediti strankama u postupku periodično plaćanje kazne koje ne prelazi 5% od prosječnog dnevnog prihoda u prethodnoj godini.

(2) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom bliže će definirati način periodičnog plaćanja kazne.

Članak 51.

(Kazna za lica koja nisu stranke u postupku)

Konkurencijsko vijeće može izreći novčane kazne za pravne i/ili fizičke osobe koje nisu stranke u postupku u slučajevima nepostupanja po zahtjevu ili nalogu Konkurencijskog vijeća u smislu čl. 33. i 35. ovog Zakona, i to:

- a) za pravne osobe u iznosu od 5.000 KM do 15.000 KM;
- b) za odgovorne osobe u pravnim osobama u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM;
- c) za fizičke osobe u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM.

Članak 52.
(Određivanje visine kazni)

Konkurencijsko vijeće prigodom određivanja visine novčane kazne uzet će u obzir namjeru i trajanje povrede kojom su povređene odredbe ovog Zakona.

Članak 53.
(Naplaćivanje kazni)

(1) Novčane kazne iz čl. 48. i 49. ovog Zakona odnose se i na udruge gospodarskih subjekata.

(2) Ako je udruzi gospodarskih subjekata izrečena novčana kazna, imajući u vidu prihod njegovih članova, a udruga nije solventna, ono je obavezno od svojih članova tražiti doprinos da bi se pokrio iznos novčane kazne.

(3) Ako se doprinosi ne uplate udruzi u datom roku koji je odredilo Konkurencijsko vijeće, može se zahtijevati plaćanje novačane kazne od bilo kog gospodarskog subjekta koji je član udruge.

Članak 54.
(Procedura ublažavanja kazni)

(1) Konkurencijsko vijeće može postotno smanjiti ili ukinuti novčanu kaznu gospodarskom subjektu za povredu odredbi članka 4. Ovog Zakona ako gospodarski subjekt dragovoljno osigura dokaze bitne za utvrđivanje povrede i ako u trenutku predaje dokaza prestane sa zabranjenim djelovanjem.

(2) Ukoliko gospodarski subjekt ostvari dragovoljnu suradnju iz stavka (1) ovog članka, Konkurencijsko vijeće može u cijelini ili djelimično osloboditi gospodarski subjekt od novčane kazne.

(3) Konkurencijsko vijeće će ublažavanje odnosno oslobađanje od kazne, u smislu st. (1) i (2) ovog članka, primijeniti u slučajevima:

a) kada je dokaz dostavljen u trenutku kada Konkurencijsko vijeće nema neophodnih informacija za pokretanje postupka po službenoj dužnosti;

b) kada gospodarski subjekt učinkovito surađuje s Konkurencijskim vijećem tijekom cijelog postupka;

c) ako je u vrijeme davanja dokaza gospodarski subjekt prekinuo svoje sudjelovanje u sporazumu, dogovoru ili zajedničkoj praksi i ne obvezuje druge gospodarske subjekte da sudjeluju u sporazumu.

(4) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom će detaljnije odrediti proceduru ublažavanja odnosno oslobađanja od kazne.

Članak 55.
(Rok zastare za izricanje kazni)

(1) Rok zastare za izricanje novčane kazne iz članka 48. ovog Zakona nastupa nakon isteka roka od pet godina, dok zastara za izricanje novčane kazne iz čl. 49. i 50. ovog Zakona nastupa nakon isteka roka od tri godine.

(2) Rok zastare računat će se i od dana kada je učinjena povreda. U slučaju nastavljanja ili ponovnog kršenja zakona, rok će se računati od dana prestanka povrede.

(3) Svaka radnja poduzeta od Konkurencijsko vijeće s ciljem provedba postupka ili postupaka zbog povrede ovog Zakona prekinuti će rok zastare za izricanje novčanih kazni ili periodičnih novčanih kazni. Rok zastare bit će prekinut na dan kada je određena radnja bila najavljena najmanje jednom gospodarskom subjektu ili udruzi gospodarskih subjekata koji su sudjelovali u povredi zakona. Radnje koje prekidaju trajanje roka zastare odnose se na:

- a) zahtjeve u pisanom obliku za informacijama od Konkurencijskog vijeća;
- b) odobrenja u pisanomj obliku za provedbu postupka koje je Konkurencijsko vijeće izdalo svojoj službenoj osobi;
- c) pokretanje postupaka od strane Konkurencijskog vijeća;
- d) obavjest o zaključku o pokretanju postupka Konkurencijskog vijeća.

(4) Prekidanje roka zastare odnosit će se na sve gospodarske subjekte koji su sudjelovali u povredi.

(5) Svi prekidi roka zastare ponovo će početi. Rok zastare isteći će najkasnije na dan kada je vrijeme predviđenog roka isteklo dva puta a da Konkurencijsko vijeće nije odredilo novčanu kaznu ili periodičnu novčanu kaznu.

Članak 56.
(Rok zastare za izvršenje novčanih kazni)

(1) Zastara za provedbu novčanih kazni iz čl. 48., 49. i 50. ovog Zakona nastupa nakon isteka roka od pet godina.

(2) Rok zastare računat će se od dana kada je rješenje postalo konačno.

(3) Rok zastare prekida se:

- a) objavljivanjem rješenja kojim se mijenja prvobitni iznos novčane kazne ili periodičnog plaćanja kazne ili odbijanja tužbe za promjenu;
- b) svaki postupak Konkurencijskog vijeća koji ima za cilj provedbu plaćanja novčane kazne ili periodičnog plaćanja kazne.

(4) Prekidom roka zastare rok se počinje ponovo računati.

(5) Rok zastare za izvršenje novčane kazne prekida se za vremensko razdoblje:

- a) dok je odobreno vrijeme isplate;

b) dok je obustavljeno provedba plaćanja prema odluci nadležnog suda.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 57. (Prijelazno razdoblje)

(1) Poslove ureda za konkurenciju uspostavljenih ovim Zakonom do 31. prosinca 2005. godine obavljat će Uredi za konkurenciju i zaštitu potrošača (u daljnjem tekstu: UKZP) formirani na temelju Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", broj 30/01).

(2) Od 1. Siječnja 2006. godine dio UKZP koji obavljaju poslove iz oblasti konkurencije nastavljaju obavljati poslove u sustavu Konkurencijskog vijeća sukladno članokm 20. ovog Zakona.

(3) Od 1. siječnja 2006. mjerodavnosti UKZP iz oblasti zaštite potrošača obavljat će tijela uspostavljena propisima iz oblasti zaštite potrošača.

(4) Od 1. siječnja 2006. Konkurencijsko vijeće preuzet će uposlenike UKZP koji obavljaju poslove u oblasti konkurencije, sukladno Zakonu o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04 i 37/04), kao i opremu i osnovna sredstva koja im pripadaju.

(5) Status uposlenih u UKZP koji obavljaju poslove zaštite potrošača bit će reguliran propisima iz oblasti zaštite potrošača.

(6) Broj uposlenih u UKZP koji obavljaju poslove u oblasti konkurencije do 31. prosinca 2005. ne može se povećavati bez suglasnosti Konkurencijskog vijeća.

Članak 58. (Donošenje podzakonskih akata)

Konkurencijsko vijeće u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona donijet će podzakonske i druge akte koji se odnose na provedbu odredbi ovog Zakona.

Članak 59. (Ranije pokrenuti postupci)

Postupci započeti pred Konkurencijskim vijećem prema odredbama Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", broj 30/01), a nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog Zakona, nastavit će se po odredbama ovog Zakona.

Članak 60. (Prihodi od pristojbi i novčanih kazni)

Pristojbi i novčane kazne, izrečene odlukama Konkurencijskog vijeća, prihodi su Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.

Članak 61.
(Objava)

Danom stupanja na snagu ovog Zakona, prestaje da važi Zakon o konkurenciji („Službeni glasnik BiH”, broj 30/01), osim odredbi koje se odnose na mjerodavnosti UKZP koje se primjenjuju do 31. prosinca 2005. godine.

Članak 62.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku BiH”, a objavit će se u službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

PS BiH broj 193/05
29. juna 2005. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Šefik Džaferović

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Velimir Jukić

Izvod iz Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, broj 80/09)

Članak 22.

Konkurencijsko vijeće će, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona, uskladiti podzakonske i druge akte koji se odnose na provedbu odredbi ovog Zakona.

Članak 23.

Postupci započeti pred Konkurencijskim vijećem, a koji nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog Zakona, bit će nastavljeni po odredbama Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05 i 76/07).